

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: CV

Kita kasacinio proceso šalis: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo

Prejudicinis klausimas

Ar Direktyvos 2003/88 ⁽¹⁾ 7 straipsnio 2 dalis ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 31 straipsnio 2 dalis, net ir vertinamos atskirai, turėtų būti aiškinamos taip, kad jomis draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos arba praktika, pagal kurias, nutraukus darbo santykius, teisė į piniginę kompensaciją už susikaupusias ir nepanaudotas atostogas (ir pagal pobūdį bei funkciją kasmetinėms atostogoms prilyginamą teisinį institutą, žinomą kaip „panaikintos švenčių dienos“) nėra suteikiama, jeigu iki darbo santykių nutraukimo neteisėtu darbdavio sprendimu (atleidimas galutinai pripažintas neteisėtu nacionalinio teismo sprendimu, kuriuo darbo santykiai buvo atkurti atgaline data) darbuotojas negalėjo reikalauti, kad ji būtų mokama už laikotarpį nuo darbdavio poelgio iki darbuotojo sugrąžinimo į darbą?

⁽¹⁾ 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir tarybos Direktyva 2003/88/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų (OL L 299, 2003, p. 9; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 4 t., p. 381).

2019 m. vasario 5 d. Consiglio di Stato (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Rieco SpA/Comune di Lanciano, Ecolan SpA

(Byla C-89/19)

(2019/C 182/08)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Consiglio di Stato

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: Rieco SpA

Kitos apeliacinio proceso šalys: Comune di Lanciano, Ecolan SpA

Prejudiciniai klausimai

1. Ar pagal Europos Sąjungos teisės nuostatas (konkrečiai — laisvo viešųjų institucijų vykdomo administravimo principą ir skirtingų viešųjų institucijų sutarčių paslaugoms teikti sudarymo ir valdymo metodų esminio lygiavertiškumo principą) yra draudžiama tokia nacionalinės teisės nuostata (kaip antai *Codice dei contratti pubblici* (Viešojo pirkimo sutarčių kodeksas) arba *Decreto legislativo n. 50 del 2016* (2016 m. Įstatyminis dekretas Nr. 50) 192 straipsnio 2 dalis), pagal kurią vidaus (angl. *in-house*) sutarčių sudarymas yra subordinuotas ir išimtinis sutarčių sudarymo konkurso procedūros atžvilgiu, todėl: i) tokias sutartis sudaryti leidžiama tik tuo atveju, jei įrodoma, kad atitinkama rinka yra nepakankama, taip pat ii) administracija, ketinanti sutartį sudaryti pagal tarporganinio delegavimo tvarką, privalo nurodyti konkrečius motyvus, susijusius su tokios sutarčių sudarymo formos naudingumu vietos bendruomenei?

2. Ar pagal Europos Sąjungos teisės aktus (visų pirma Direktyvos 2014/24/ES⁽¹⁾ 12 straipsnio 3 dalies nuostatas dėl vidaus sutarčių sudarymo su kelių administravimo įstaigų bendrai kontroliuojamu juridiniu asmeniu) yra draudžiami tokie nacionalinės teisės aktai (kaip antai *Decreto legislativo n. 175 del 2016* (Įstatyminis dekretas Nr. 175/2016) patvirtinto *Testo Unico delle società partecipate* (Bendrovėms, kurių dalininkai yra viešosios teisės subjektai, taikomų teisės aktų sąvadas) 4 straipsnio 1 dalis), pagal kuriuos viešojo administravimo įstaigai yra draudžiama įsigyti kelioms kitoms administravimo įstaigoms priklausančios organizacijos kapitalo dalį (bent jau tokią, kuri neužtikrintų sprendimų kontrolės arba veto teisės), jeigu ta administravimo įstaiga ketina ateityje įgyti teisę bendrai ją kontroliuoti, taigi ir galimybę tiesiogiai sudaryti sutartis su kelioms įstaigoms priklausančia organizacija?

⁽¹⁾ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB (OL L 94, 2014, p. 65).

2019 m. vasario 5 d. Consiglio di Stato (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Rieco SpA/Comune di Ortona, Ecolan SpA

(Byla C-90/19)

(2019/C 182/09)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Consiglio di Stato

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: Rieco SpA

Kitos apeliacinio proceso šalys: Comune di Ortona, Ecolan SpA

Prejudiciniai klausimai

1. Ar pagal Europos Sąjungos teisės nuostatas (konkrečiai — laisvo viešųjų institucijų vykdomo administravimo principą ir skirtingų viešųjų institucijų sutarčių paslaugoms teikti sudarymo ir valdymo metodų esminio lygiavertiškumo principą) yra draudžiama tokia nacionalinės teisės nuostata (kaip antai *Codice dei contratti pubblici* (Viešojo pirkimo sutarčių kodeksas) arba *Decreto legislativo n. 50 del 2016* (2016 m. Įstatyminis dekretas Nr. 50) 192 straipsnio 2 dalis), pagal kurią vidaus (angl. *in-house*) sutarčių sudarymas yra subordinuotas ir išimtinis sutarčių sudarymo konkurso procedūros atžvilgiu, todėl: i) tokias sutartis sudaryti leidžiama tik tuo atveju, jei įrodoma, kad atitinkama rinka yra nepakankama, taip pat ii) administracija, ketinanti sutartį sudaryti pagal tarporganinio delegavimo tvarką, privalo nurodyti konkrečius motyvus, susijusius su tokios sutarčių sudarymo formos naudingumu vietos bendruomenei?